

ה"ת 54611/06/23 - אלנאבלסי בראנדז בע"מ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

ה"ת 54611-06-23 אלנאבלסי בראנדז בע"מ נ' מדינת ישראל

<u>המבקשת</u>	בפני כב' השופט אילן סלע אלנאבלסי בראנדז בע"מ ע"י ב"כ עו"ד מוחמד עאבדין
<u>המשיבה</u>	נגד
<u>הנאשם</u>	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי), ע"י עו"ד הדס עמיר נאסר רשיד

החלטה

לפני בקשה להשבת תפוס.

1. ברקע לבקשה, כתב אישום שהוגש כנגד הנאשם (ת"פ 49875-05-23), במסגרתו הואשם במספר עבירות של יבוא וסחר בסמים מסוכנים.
2. במסגרת כתב האישום שהוגש נגד הנאשם, נתבקש לחלט רכב מסוג יונדאי, בעל לוחית רישוי מספר 356-24-002 (להלן: "הרכב"), אשר הנאשם רשום כבעליו, והוא נתפס על ידי המשיבה עם מעצרו של הנאשם.
3. המבקשת, חברה שעוסקת בסחר בשוקולד ומוצרי מזון, טענה כי הרכב שייך לה. לדבריה, הרכב נרכש על ידה ביום 3.09.20, בעסקת ליסינג פרטי, כשהיא נשאה הן בתשלום הראשון והן בתשלומים החודשיים. רישום הרכב על שם הנאשם - שהוא אחד מעובדיה ומשתמש ברכב במסגרת העבודה - נעשה, כך לטענתה, מטעמים טכניים בלבד, כשהרכב נמסר לשימוש מצומצם בתקופת העסקתו. בעניין זה צוין בבקשה כי הדבר נעשה לשם העברת האחריות על הנהיגה ברכב על שם הנאשם, לרבות האחריות לתשלום דוחות תעבורה. לעומת זאת, בדיון נטען, כי הדבר נעשה על מנת למנוע ירידת ערך שיש ברישום רכב על שם חברה. עוד נטען, כי ברכב לא נעברה כל עבירה, ואין בו כל צורך כראייה בהליך כנגד הנאשמים.
5. המשיבה התנגדה למבוקש. לדבריה, אין די במסמכים שהגישה המבקשת כדי להרים את הנטל המוטל על המבקשת להוכיח כי הרכב בבעלותה, בניגוד לרישומו על שם הנאשם.
6. בתום הדיון שהתקיים ביום 18.07.23, נקבע כי המבקשת תעביר לבחינת המשיבה אסמכתאות לתשלום השוטף של ביטוח הרכב. בהמשך, העבירה המבקשת מספר מסמכים נוספים שיש בהם לחזק את טענתה בדבר בעלותה

על הרכב, אך המשיבה נותרה בעמדתה כי הנטל לא הורם.

הדין עם המבקשת.

7. צד שלישי הטוען לזכות בנכס תפוס או בנכס שמבוקש לחלט אותו רשאי להעלות טענותיו בפני בית המשפט (ראו: סעיף 36ג' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973; סעיף 21(ד) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000; וסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969).

8. זכות החילוט היא זכות הקיימת רק כלפי הנאשם ביחס לרכושו של הנאשם. היא אינה קיימת כלפי רכוש שאינו שייך לנאשם (למעט מקרים חריגים, שהעניין שלפני אינו נמנה עליהם - ראו סעיף 21(ג) לחוק איסור הלבנת הון). על כן, ככל שמוכרע כי לפי הדין האזרחי, זכות הבעלות בתפוס היא של צד ג', אין למשיבה כל זכות לחלט את הרכב, וכפועל יוצא מכך גם לא לתפסו באופן זמני. שכן התפיסה הזמנית נועדה לשרת את אפשרות החילוט בתום ההליך (ראו: ע"פ 1428/08 **המנהל המיוחד של חברת דור עדן חן בע"מ (בפירוק) נ' מדינת ישראל** (25.03.09); ע"א 6180/20 **ד"ר משה ויינברג ושות' נ' מדינת ישראל** (13.06.21)).

9. הדין בבקשה מעין זו נערך אמנם כבכל בקשה בהליך פלילי, אך לעניין נטל הוכחת "זכויות" בחפץ - לרבות הבעלות עליו, חלים כללי המשפט האזרחי, שכן מדובר בבקשה שקשורה בעיקרה לזכויות הקניין של בעל החפץ (ראו: בש"פ 5105/20 **שמעון נ' מדינת ישראל** (25.05.21); ע"פ 426/87 **שוקרי נ' מדינת ישראל**, פ"ד מב(1) 732 (1988)).

10. במקרה זה בסופו של יום הוגשו המסמכים הבאים: הסכם הזמנת הרכב על ידי המבקשת, תעודת האחריות של הרכב, אסמכתאות על תשלום לרכישת הרכב, אסמכתא לתשלום עבור רישיון הרכב לשנת 2023, אסמכתא לתשלום ביטוח הרכב לשנת 2022 על ידי המבקשת, כרטסת הנהלת חשבונות של המבקשת ודוחות אודות ניכוי פחת שהוגשו על ידי המבקשת למס הכנסה בגין שנת המס 2022, מהם ניתן ללמוד על בעלותה על הרכב. אכן, ייתכן ובידי המבקשת היה להגיש מסמכים נוספים, לחזק את טענתה בדבר בעלותה ברכב, אך בסופו של יום, די בראיות שהוגשו, ובתצהיר מנהל המבקשת, מר נאבלסי תאאר, שתמך בבקשה, כדי להרים את הנטל הנדרש בהליך זה, כאמור, להוכיח כי הרכב שייך למבקשת.

הרכב יושב אפוא למבקשת עד ליום 7.09.23.

ניתנה היום, י"א אלול תשפ"ג, 28 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.